„Tas, kuris prisiekia kitu, o ne Allahu, tapo netikinčiu arba padarė širk (politeizmą).“

Ibn Umar (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad girdėjo vyrą sakant: „Ne, prisiekiu Kaaba!“ Todėl jam pasakė: „Neprisiek kitu, tik Allahu, nes girdėjau Allaho Pasiuntinį (ramybė ir Allaho palaima jam) tariant: „Tas, kuris prisiekia kitu, o ne Allahu, tapo netikinčiu arba padarė širk (politeizmą).“
[Sachych] [Perdavė Abu Daūd, At-Tirmidhi ir Achmed]

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pranešė, kad tas, kuris prisiekia kitu, o ne Allahu ir Jo vardais bei savybėmis, netikėjo Allahu arba atliko politeizmą. Taip yra todėl, kad prisiekimas kažkuo rodo jo didelį išaukštinimą, o visa didybė priklauso tik Allahui. Taigi, turime prisiekti tik Allahu, Jo vardais ir savybėmis. Šis prisiekimas patenka į mažąjį politeizmo tipą. Tačiau, jei prisiekėjas išaukština tai, kuo prisiekia, kaip Allahą ar didesnį šlovinimą, tada prisiekimas patenka į didįjį politeizmo tipą.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/3359